

АЛЕКСАНДЪР БЛОК

ПОСЛЕДНИЯТ ДЕН

Превод от руски: Петър Велчев, 1992

chitanka.info

*В ранно утро, когато хората в сънна замая
предусещат сивотата на сетните зимни дни —
мъж и блудница се събудиха в хладната стая,
в полумрака, сред дъх на недогорели главни.*

*Утрото зъзнесе. Безнадеждно догаряха свещи,
пламъчето им в подпухналите очи се скъси.
Зад студеното стъкло трепереха женските плещи,
пред огледалото мъжът сресваше спъстени коси.*

*Ала в сивата утрин истината стана по-ясна
и внезапно жената като смъртник побеля,
още снощи под фенера лицето ѝ проблясна —
някога в тази стая тя с любимия е била.*

*Днес гънките на ризата уродливо висяха,
всичко бе сиво, противно, с оттенък болнав.
Валяха се хартийки, угарки, мебели стърчаха.
Най-ужасен в стаята бе червеният шкаф.*

*Изведнъж нахлу шум. Върбата с набъбнали пъпки
се заклати от вятъра, поръсвайки сняг.
Биха камбани. Прозорче скръцна, екнаха стъпки,
долу на стълбите се чу припрян бяг.*

*Хората се суетяха, тичаха на вратите
(улицата бе скрита от дъсчен стобор).
Нешо видели, портиерите, децата, жените
правеха странни знаци и крещаха в хор.*

*И камбаните биеха. Лай, викове, грохот.
Там, на калната улица, където тълпата расте,
блудницата — след ложето на пиянската похом —
на колени, по риза, вдигаше към небето ръце...*

*Горе — над къщите — в здрава на снежната буря
вместо дневните облаци и звездите на нощта,
като розов зигзаг в ямата на лазура —
тънка ръка тънък кръст начерта.*

1904

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.